

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

UP/I 034-03/15-01/009
437-10/76-2017-087

Poslovni broj: UsII-208/16-6

AGENCIJA ZA ZAŠTITU TRŽIŠNOG NATJECANJA	
Datum primitka	25-07-2017

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Sanje Štefan, predsjednice vijeća, Lidije Rostaš-Beroš i Ljiljane Karlovčan-Đurović, članica vijeća, te višeg sudskog savjetnika Srđana Papića, zapisničara, u upravnom sporu tužitelja ZLATNI LIPANJ j.d.o.o., Zlatar Bistrica, Kolodvorska 4a, kojeg zastupa Hrvoje Šimić, direktor, Zagreb, Bleiweisova 27, protiv tužene Agencije za zaštitu tržišnog natjecanja, Zagreb, Savska cesta 41, klasa: UP/I-034-03/15-01/009, urbroj: 580-10/76-2016-083 od 24. studenoga 2016., radi obnove postupka, u sjednici vijeća održanoj 28. svibnja 2017.

presudio je

Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Agencije za zaštitu tržišnog natjecanja, klasa: UP/I-034-03/15-01/009, urbroj: 580-10/76-2016-083 od 24. studenoga 2016.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem odbijen je prijedlog tužitelja za obnovu postupka okončanog rješenjem, klasa: UP/I-034-03/15-01/009, urbroj: 580-10/76-2015-002 od 21. travnja 2015., kojim je odbačena tužiteljeva inicijativa za pokretanje postupka po službenoj dužnosti radi utvrđivanja sprječavanja, ograničavanja ili narušavanja tržišnog natjecanja zlouporabom vladajućeg položaja protiv poduzetnika Hrvatske šume d.o.o.

U tužbi protiv osporenog rješenja tužitelj u glavnom ponavlja razloge i navode iz dosadašnjeg tijeka postupka te dodaje u bitnom, da je u rješenju kojim se odbacuje njegova inicijativa tuženik pogrešno utvrdio nespornim da Hrvatske šume nisu u vladajućem položaju na tržištu sakupljanja samoniklog, zaštićenog i aromatičnog bilja na teritoriju Republike Hrvatske, zbog čega da nisu mogle niti zlouporabiti vladajući položaj.

Uz pobliže navedene propuste, posebno dodaje da je poduzetnik Hrvatske šume d.o.o. tužitelju onemogućio pristup tržištu, odbijajući zaključiti ugovor o sakupljanju kojim se daje pravo za sakupljanje divlje vrste, u pobliže navedenom razdoblju, te na navedenim područjima.

Nastavno u tužbi pobliže obrazlaže kronologiju događaja, te razloge zbog kojih smatra da su ispunjeni svi zakonskih uvjeti za obnovu postupka, te da su drugačijim rješenjem počinjene povrede ne samo postupovnog prava, već i materijalnog prava, uz pogrešno utvrđeno činjenično stanje, jer je utvrđeno da ne postoji tržišno natjecanje obzirom da Hrvatske šume d.o.o. i tužitelj nisu konkurenti na tržištu.

Suprotno tome tvrdi da su Hrvatske šume d.o.o. zloupobile vladajući položaj i onemogućile tužitelju pristup tržištu, te konačno pogodovala drugim poduzetnicima. Dodaje i

razloge na kojima temelji navod o pogrešno utvrđenom činjeničnom stanju, te razloge zbog kojih smatra da obrazloženje rješenja ne sadrži valjane razloge odnosno odlučne činjenice na kojima je utemeljeno.

Predlaže da Sud provede daljnji dokazni postupak, odnosno održi ročište, te izvede predložene dokaze, a potom poništi rješenje tužene i predmet vrati na ponovni postupak.

Tužena u odgovoru na tužbu u bitnom ostaje kod razloga već navedenih u osporenom rješenju i predlaže Sudu da tužbu odbije.

Zainteresirana osoba Hrvatske šume d.o.o. u odgovoru na tužbu navodi iscrpne razloge koji ističe upravo potvrđuju činjenicu da zainteresirani nema vladajući položaj na tržištu sakupljanja samoniklog zaštićenog ljekovitog i aromatičnog bilja na teritoriju Republike Hrvatske u smislu odredaba mjerodavnog prava zbog čega nije niti došlo do zloupotrebe vladajućeg položaja, a što je potvrđeno već pravomoćnim presuda Visokog upravnog suda Republike Hrvatske, pa predlaže da Sud tužbeni zahtjev odbije u cijelosti.

Tužba nije osnovana.

Ocjenjujući zakonitost osporenog rješenja Sud nalazi da je tuženo tijelo pravilno postupilo kada je odbilo prijedlog tužitelja za obnovu postupka okončanog rješenjem, klasa: UP/I-034-03/15-01/009, urbroj: 580-10/76-2015-002 od 21. travnja 2015. i time nije povrijedilo zakon tužitelju na štetu.

Tužena je odbacila inicijativu tužitelja za pokretanje postupka po službenoj dužnosti radi utvrđivanja sprječavanja, ograničavanja ili narušavanja tržišnog natjecanja zluporabom vladajućeg položaja protiv poduzetnika Hrvatske šume d.o.o. iz Zagreba, Ljudevita Farkaša Vukotinovića 2. Prethodno tome je u provedenom postupku utvrđeno da Hrvatske šume d.o.o. nemaju autonomno pravo birati s kojim će poduzetnicima poslovati i uz koje uvjete, već su se dužne pridržavati strogo propisane zakonske procedure zaključivanja ugovora uz prethodno ishodaenje dopuštenja i uvjeta nadležnog Ministarstva zaštite okoliša i prirode. Stoga da se ne mogu ponašati u značajnoj mjeri neovisno u odnosu na sakupljače bilja i ne nalaze se u vladajućem položaju na tržištu sakupljanja samoniklog bilja u Republici Hrvatskoj.

Ovakav zaključak prihvatio je i ovaj Sud u presudi, broj: UsII-41/15-16 od 30. studenoga 2015. godine, kojom je odbio kao neosnovan tužbeni zahtjev tužitelja za poništenje rješenja od 21. travnja 2015.

Tužitelj je pozivom na odredbu članka 123. stavka 1. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“ 47/09.), zatražio obnovu postupka temeljem novih činjenica, pobliže navedenih u prijedlogu, navodeći da tužena nije raspolagala činjenicama o predmetnom tržištu, niti je mogla znati da li se Hrvatske šume d.o.o. nalaze u vladajućem položaju, te svojim postupanjem onemogućavaju tužitelja u obavljanju njegove djelatnosti, prekidajući s njim suradnju, a zaključujući ugovore s drugim poduzetnicima.

Prema odredbi članka 123. stavka 1. Zakona o općem upravnom postupku, obnova postupka u kojem je doneseno rješenje protiv kojeg se može izjaviti žalba može se pokrenuti na zahtjev stranke ili po službenoj dužnosti u roku od tri godine od dana dostave rješenja stranci, ako se sazna za nove činjenice ili stekne mogućnost da se upotrijebe novi dokazi koji bi, sami ili s već izvedenim i upotrijebljenim dokazima, mogli dovesti do drukčijeg rješenja da su te činjenice odnosno dokazi bili izneseni odnosno upotrijebljeni u prijašnjem postupku (točka 1.).

Prema daljnjoj odredbi članka 124. stavka 2. tog Zakona, u prijedlogu za obnovu postupka stranka je dužna učiniti vjerojatnim razloge zbog kojih traži obnovu i da li je prijedlog podnesen u zakonskom roku.

Obzirom na istaknute navode tužitelja iz prijedloga za obnovu postupka kao i naprijed navedene odredbe osnovano tužena smatra da ti razlozi ne predstavljaju novu činjenicu, niti

novi dokaz u smislu odredbe članka 123. Zakona o općem upravnom postupku, koji bi mogli dovesti do drukčijeg rješenja ove stvari da su bili upotrijebljeni u ranijem postupku, već se radi o pogrešnoj interpretaciji odredaba Zakona o zaštiti tržišnog natjecanja. Stoga je pravilno postupila tužena kada je prijedlog tužitelja odbila uz obrazloženje koje prihvaća i ovaj Sud u cijelosti.

Prigovori tužitelja koje iznosi u tužbi nisu osnovani, niti su od utjecaja na ocjenu zakonitosti osporenog rješenja.

Trebalo je stoga temeljem članka 57. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“ 20/10., 143/12. i 152/14.) tužbeni zahtjev odbiti kao neosnovan.

U Zagrebu 28. svibnja 2017.

Predsjednica vijeća
Sanja Štefan, v.r.

Za točnost otpisano - ovlaštena službenik
Tanja Nemčić

